

loven om fiskeri i Randers fjord og Gudenaen m. m. opretholdes som en særskilt lov, er ønsket om at søge yderligere at ophjælpe bestanden af havørred samt skabe mulighed for, at der igen kan komme en laksebestand i Randers fjord og Gudenaen, og det er min opfattelse, at såfremt en fredning af laksefiskene skal få nogen virkelig betydning i området, må den også omfatte blanklaks og -ørred.

Jeg går isørigt ud fra, at Randers Fiskeriforening kun har ønsket blanklaks og -havørred i Randers fjord og ikke i selve Gudenaen fritaget for fredningen. Herved vil imidlertid opstå det uheldige og kontrolmæssigt uholdbare forhold, at man får forskellige fredninger i de to vandområder, som loven gælder for.

Jeg mener herefter ikke at kunne anbefale, at Randers Fiskeriforenings ønske imødekommes.

5. *Ad § 11, stk. 7: „Udvalget er af den opfattelse, at eventuelt indkomne beløb bør anvendes til ophjælpning af fiskeriet“.*

De beløb, der indkommer ved konfiskation af ikke levedygtige fiskefangster, vil, forsåvidt angår det af lovforslaget omfattede område, sikkert kun blive ganske ringe.

Da udvalget imidlertid ikke ønsker, at disse beløb fortsat skal gå til velgørende formål, men i stedet anvendes til ophjælpning af fiskeriet, skal jeg ikke modsætte mig, at bestemmelsen ændres i overensstemmelse hermed, men henleder samtidig opmærksomheden på, at tilsvarende bestemmelser som den foreliggende findes i § 35 i forslag til saltvandsfiskerilov og i § 30 i forslag til ferskvandsfiskerilov. Samtlige de pågældende bestemmelser bør formentlig være enslydende på dette punkt.

Såfremt der eventuelt blev oprettet en fond til ferskvandsfiskeriets fremme, jfr. nedenfor under spørgsmål 18, ville jeg finde det rimeligt, om de nævnte konfiskationsbeløb, forsåvidt angår ferskvandsområderne, tilfaldt en sådan fond, men hvis dette ikke bliver tilfældet, vil det formentlig være mest praktisk, om konfiskationsbeløbene anvendes på samme måde som foreslået med hensyn til bøder i henhold til de nævnte lovforslag.

Vedrørende forslag til lov om ferskvandsfiskeri.

6. *Ad § 1, stk. 4: „Udvalget udbeder sig nærmere oplysning om, hvad der forstås ved, at lodsejerne ikke ejer fiskeretten helt eller delvis. Skal bestemmelsen forstås således, at den nuværende ejer, i tilfælde hvor den tidligere ejer har frasolgt fiskeretten, såfremt han måtte ønske det, kan få fiskeretten efter bestemmelsen i stk. 4“.*

Med hensyn til spørgsmålet om, hvad der forstås ved, at lodsejerne ikke ejer fiskeretten helt eller delvis, bemærkes følgende:

Der foreligger fra ældre tid ret hyppigt tilfælde, hvor godsejere har solgt fæstegodset, men forbeholdt sig ret til alt fiskeri i de til fæstegodset hørende fiskevande, medens det i andre tilfælde kun er retten til fiskeri efter visse fiskearter eller med visse redskaber, der er undraget lodsejerne.

Således kan f. eks. ålefiskeriet i de vande, der udgør oplandet til en ålekiste, undertiden være forbeholdt ejeren af ålekisten.

Med hensyn til det andet spørgsmål, om den nuværende ejer i tilfælde, hvor den tidligere ejer har frasolgt fiskeretten, kan få denne efter bestemmelsen i stk. 4, gør jeg opmærksom på, at fiskeretten ifølge den siden 1888 gældende lovgivning ikke har kunnet fraskilles den tilstødende grund. Dog gælder dette ikke, når fiskeretten derved kommer i statens besiddelse. Er før 1888 en ret til fiskeri i et vandområde frasolgt den tilstødende ejendom, vil lodsejeren kunne forlange afløsning i overensstemmelse med reglerne i stk. 4, når fiskeretten ikke er i statens besiddelse.

7. *Ad § 1, stk. 11: „I flere af lovforslagets paragraffer anvendes udtrykket „de sønderjyske landsdele“. Udvalget ønsker dette udtryk ændret i overensstemmelse med udtrykket i lovforslaget om saltvandsfiskeri.“*

Udtrykket „de sønderjyske farvande“, som det ærede udvalg i skrivelse af 2. december 1950 har foreslået anvendt i det foreliggende forslag til saltvands-